

FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE

[C – 2022/32639]

16 JUNI 2022. — Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 december 2015 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder organisaties een financiële hulp kunnen genieten voor de aanwerving van personeel belast met de begeleiding van gerechtelijke maatregelen

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Het koninklijk besluit dat ik U ter ondertekening voorleg beoogt de aanpassing van het koninklijk besluit van 26 december 2015 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder organisaties een financiële hulp kunnen genieten voor de aanwerving van personeel belast met de begeleiding van gerechtelijke maatregelen.

In het kader van de Zesde Staatshervorming is de bevoegdheid voor de organisatie, de werking en de opdrachten van de justitiehuizen naar de Gemeenschappen overgeheveld. De federale Staat heeft evenwel de bevoegdheid behouden om subsidies toe te kennen aan gemeenten, aan provincies, aan intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, aan verenigingen zonder winstoogmerk en aan stichtingen van openbaar nut voor de begeleiding van een dienstverlening, een werkstraf, een opleiding of behandeling in het kader van een gerechtelijke maatregel.

Door de wet van 20 december 2016 houdende diverse bepalingen in sociale zaken is in artikel 69, eerste lid, 4°, van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, de mogelijkheid toegevoegd om "een toelage voor de uitvoering van een opdracht" toe te kennen. Huidig voorstel tot wijziging van de reglementering wil vooreerst nadere uitvoering geven aan de subsidiëring voor de uitvoering van een opdracht.

Verder wil het voorstel tegemoetkomen aan de realiteiten waarmee de Gemeenschappen in het kader van de tenuitvoerlegging van straffen en maatregelen geconfronteerd worden. Dit veronderstelt een blijvende samenwerking tussen de federale Staat en de Gemeenschappen. Een samenwerkingsprotocol ondertekend op 6 juni 2016 voorziet dat de Gemeenschappen instaan voor het beheer van de subsidiedossiers, voor rekening van de federale Staat.

Deze tekst wil de samenwerking op vlak van toekenning, aanwending en controle van de subsidie optimaliseren, en nader bepalen onder welke voorwaarden "voor de uitvoering van een opdracht" een subsidie mogelijk is. Daarbij wordt ruimte gelaten aan de Gemeenschappen om, binnen hun bevoegdheid, hun eigen accenten te leggen op vlak van methodiek en samenwerking met de gesubsidieerde partners. Betrachting is er voor te zorgen dat de straffen en maatregelen zo kwalitatief mogelijk ten uitvoer gelegd kunnen worden.

Volgend op het advies van de Raad van State onder de randnummers 3 en 4 werden de initieel vermelde rechtsgronden uitgebreid en werd tevens de verwijzing naar de impactanalyse van de regelgeving gewijzigd.

Overeenkomstig het koninklijk besluit van 16 november 1994 betreffende de administratieve en begrotingscontrole, is de ontwerp-tekst voor advies voorgelegd aan de Inspectie van Financiën en voor akkoord aan de Staatssecretaris van Begroting.

De tekst werd voor akkoord voorgelegd op de Ministerraad van 18 maart 2022.

De tekst werd ook voor advies voorgelegd aan de Ministeriële Conferentie Justitiehuizen van 9 december 2021.

Tevens is het ontwerp aan de Raad van State voorgelegd voor advies binnen de dertig dagen.

Toelichting bij de artikelen

Artikel 1.

Dit artikel beoogt het opschrift van het koninklijk besluit van 26 december 2015 aan te passen aan artikel 69, eerste lid, 4°, en artikel 69bis van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, gelet op de wijzigingen aangebracht bij wet van 25 december 2016.

Art. 2.

Dit artikel beoogt nader te omschrijven wat onder "uitvoering van een opdracht" en "uitvoeringsdienst" dient verstaan. Aanvullend bij de subsidiëring van personeel dat voor de begeleiding van een werkstraf, dienstverlening, opleiding of behandeling wordt ingezet ("begeleidingsdiensten"), kunnen voortaan ook initiatieven die de bijstand aan daders optimaliseren een toelage krijgen ("uitvoeringsdiensten"). Hierbij kan de financiering van coördinatieopdrachten, van initiatieven op vlak van registratie- en informaticasystemen, van onderzoeksopdrachten en pilootprojecten overwogen worden.

SERVICE PUBLIC FEDERAL JUSTICE

[C – 2022/32639]

16 JUIN 2022. — Arrêté royal modifiant l'arrêté royal du 26 décembre 2015 déterminant les conditions auxquelles des organismes peuvent bénéficier d'une aide financière pour le recrutement de personnel chargé de l'accompagnement de mesures judiciaires

RAPPORT AU ROI

Sire,

L'arrêté royal que j'ai l'honneur de soumettre à Votre signature vise la modification de l'arrêté royal du 26 décembre 2015 déterminant les conditions auxquelles les organismes peuvent bénéficier d'une aide financière pour le recrutement de personnel chargé de l'accompagnement de mesures judiciaires.

Dans le cadre de la sixième réforme de l'État, la compétence en matière d'organisation, de fonctionnement et des missions des maisons de justice a été transférée aux Communautés. Toutefois, l'État fédéral a conservé le pouvoir d'accorder des subventions aux communes, aux provinces, aux structures de coopération intercommunale, aux organisations sans but lucratif ou aux fondations d'utilité publique pour l'accompagnement d'un travail d'intérêt général, d'une peine de travail, d'une formation ou d'un traitement dans le cadre d'une mesure judiciaire.

La loi du 20 décembre 2016 portant des dispositions diverses en matière sociale, introduit, à l'article 69, premier alinéa, 4°, de la loi du 30 mars 1994 relative aux dispositions sociales, la possibilité d'octroyer « une allocation pour l'exercice d'une mission ». La présente proposition de modification de la réglementation vise donc d'abord à rendre exécutif le subventionnement pour l'exercice d'une mission.

Ensuite, la proposition vise à répondre aux réalités auxquelles font face les Communautés dans le cadre de l'exécution des peines et mesures. Cela nécessite une collaboration permanente entre l'État fédéral et les Communautés. Un protocole de collaboration qui a été signé le 6 juin 2016 prévoit que les Communautés assurent la gestion des dossiers de subvention pour le compte de l'État fédéral.

Ce texte vise à optimiser la collaboration en matière d'octroi, d'utilisation et de contrôle des subventions, et précise les conditions nécessaires pour bénéficier d'une subvention "pour l'exécution d'une mission". Ce faisant, elle laisse la possibilité aux Communautés, dans le cadre de leurs compétences, de fixer leurs propres accents en termes de méthodologie et de collaboration avec les partenaires subventionnés. L'objectif est de veiller à ce que les peines et les mesures soient appliquées de la manière la plus qualitative possible.

Suite à l'avis du Conseil d'Etat repris sous les numéros 3 et 4, les bases légales initialement mentionnées ont été élargies et le renvoi à l'analyse d'impact de la réglementation est également modifié.

Conformément à l'arrêté royal du 16 novembre 1994 relatif au contrôle administratif et budgétaire, le texte en projet a été soumis à l'avis de l'Inspection des Finances et à l'accord de la Secrétaire d'Etat au Budget.

Le texte a été soumis pour accord au Conseil des Ministres du 18 mars 2022.

Le texte a été également soumis pour avis à la Conférence interministerielle des Maisons de justice du 9 décembre 2021.

Le projet a également été soumis au Conseil d'Etat afin qu'il rende un avis dans un délai de trente jours.

Commentaire des articles

Article 1er.

Cet article vise à adapter l'intitulé de l'arrêté royal du 26 décembre 2015 à l'article 69, premier alinéa, 4°, et à l'article 69bis de la loi du 30 mars 1994 contenant des dispositions sociales, compte tenu des modifications apportées par la loi du 25 décembre 2016.

Art.2.

L'objet de cet article est de préciser ce que l'on entend par "l'exécution d'une mission" et "service d'exécution". Outre le subventionnement du personnel chargé de l'accompagnement d'une peine de travail, travail d'intérêt général, formation et traitement (« service d'accompagnement »), il sera désormais possible de subventionner des initiatives qui optimisent l'aide aux auteurs (« services d'exécution »). Ici, le financement des tâches de coordination, d'initiatives dans le domaine de l'enregistrement et des systèmes informatiques, des tâches de recherche et des projets pilotes peuvent être envisagés.

Met het oog op vereenvoudiging worden de begrippen “bestemmingsbeginsel”, “in aanmerking komende uitgaven” en “opportuïteitsbeginsel” in de tekst geschrapt. Deze principes zijn algemene beginselen die hoe dan ook in acht te nemen zijn en niet vermeld hoeven te worden.

Art. 3.

Dit artikel beoogt de tekst aan te passen aan de mogelijkheid om niet enkel een begeleidingsdienst maar ook een uitvoeringsdienst te subsidiëren. De verplichting om een overeenkomst voor een periode van vier af te sluiten wordt gewijzigd in een periode van één tot vier jaar. De overeenkomst bevat de verplichtingen van de organisatie en de doelstellingen waartoe de dienst zich verbindt. De Minister bepaalt hiervoor de nadere regels: het ministerieel besluit van 26 december 2015 zal vervangen worden door een aangepast besluit.

Volgend op het advies van de Raad van State onder de randnummers 6.1. tot 6.3 werd het tekstvoorstel uitgebreid teneinde tegemoet te komen aan de opmerkingen van de Raad van State. De delegatiebevoegdheid aan de Minister werd precies en beperkt beschreven. Een aantal bepalingen die initieel waren opgenomen in het ontwerp van ministerieel besluit ‘tot uitvoering van het koninklijk besluit van 26 december 2015 houdende de voorwaarden waaronder organisaties een financiële toelage kunnen genieten voor de uitvoering van een opdracht of voor de aanwerving van personeel belast met de begeleiding van gerechtelijke maatregelen, bedoeld in artikel 69, eerste lid, 4°, zesde en zevende lid en artikel 69bis van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen’, dat gelijktijdig ter advies aan de afdeling Wetgeving werd voorgelegd, werden nu opgenomen in het koninklijk besluit. Op deze wijze wordt tegemoet gekomen aan de terecht bezorgdheid van de Raad van State dat de delegatie die door voorliggend ontwerp aan de Minister werd gegeven te ruim was en zijn alle elementen die meer dan een bijkomstig of detailmatig karakter hebben, opgenomen in het voorliggend ontwerp zelf.

Art. 4.

Dit artikel beoogt schrapping van het woord “forfaitair” gezien dit de optimale aanwending van een globale financiële enveloppe verhindert. Uit de praktijk blijkt dat, als elke kost per VTE geplafonneerd wordt, de enveloppe zeer vaak niet in zijn totaliteit kan worden gebruikt, wat dient verholpen gezien zelfs indien de toelage in zijn geheel aangewend wordt dit niet toelaat om alle kosten ten laste van de organisaties te dekken. Dit belet niet dat de organisaties steeds de vooropgestelde normen moeten in acht nemen.

Art. 5.

Dit artikel beoogt een aanpassing van artikel 5, 1°, van de wet van 6 december 2005 betreffende de opmaak en financiering van de actieplannen inzake verkeersveiligheid, zoals gewijzigd bij wet van 25 december 2016.

Art. 6.

Er wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 4.

Art. 7.

Dit artikel beoogt een herformulering van artikel 6 om voor wat de toelage betreft een onderscheid te maken tussen de begeleidingsdiensten en de uitvoeringsdiensten, rekening houdend met artikel 69, eerste lid, 4°, van de wet van 30 maart 1994.

Art. 8.

Artikel 7 van het besluit wordt opgeheven gelet op de opheffing van de punten 5, 6 en 7 van artikel 1 door voorliggend besluit. Met het oog op vereenvoudiging worden de begrippen “bestemmingsbeginsel”, “in aanmerking komende uitgaven” en “opportuïteitsbeginsel” in de tekst geschrapt. Deze principes zijn algemene beginselen die hoe dan ook in acht te nemen zijn en niet vermeld hoeven te worden. Het artikel 7 heeft dan ook geen bestaansreden meer.

Art. 9.

Dit artikel vervangt het bestaande artikel 8 teneinde de verplichting op te leggen om bij de toekenning van een globale enveloppe voor een begeleidingsdienst minstens 70% van de toelage voor personeelskosten aan te wenden. Dit percentage laat een maximaal gebruik van de toelage toe en biedt tevens de garantie dat deze niet uitsluitend voor werkingsmiddelen wordt ingezet.

Art. 10.

Dit artikel beoogt de Federale Overheidsdienst Justitie aan te duiden als de instantie die instaat voor de uitbetaling van de toelage, conform artikel 69bis van de wet van 30 maart 1994, ingevoegd bij wet van 25 december 2016.

Dans un souci de simplification, les définitions de « affectation des crédits », « dépenses éligibles » et « opportunités des dépenses » sont supprimées du texte. Ces principes sont des principes généraux à observer dans tous les cas et n’ont pas besoin d’être spécifiés.

Art. 3.

Cet article permet d’adapter le texte à la possibilité de subventionner non seulement un service d’accompagnement mais aussi un service d’exécution. L’obligation de conclure une convention pour une période de quatre ans est transformée en une période de un à quatre ans. La convention contient les obligations des organismes et les objectifs que le service s’engage à atteindre. Le ministre déterminera les autres règles en la matière : l’arrêté ministériel du 26 décembre 2015 sera remplacé par un arrêté adapté.

Suite à l’avis du Conseil d’État repris sous les numéros 6.1. à 6.3. la proposition de texte a été étendue pour intégrer les remarques du Conseil d’État. Le pouvoir de délégation au ministre a été décrit de manière précise et limitée. Un certain nombre de dispositions initialement reprises dans le projet d’arrêté ministériel “portant exécution de l’arrêté royal du 26 décembre 2015 déterminant les conditions auxquelles des organismes peuvent bénéficier d’une aide financière pour le recrutement de personnel chargé de l’accompagnement de mesures judiciaires, tel que visé à l’article 69, premier alinéa, 4°, sixième et septième alinéas et à l’article 69bis de la loi du 30 mars 1994 portant des dispositions sociales”, qui a été simultanément soumis pour avis à la section de législation, ont été reprises dans l’arrêté royal. De cette manière, la préoccupation justifiée du Conseil d’État selon laquelle la délégation donnée au ministre était trop large et que tous les éléments qui ont un caractère plus qu’accessoire ou de détail doivent être inclus dans le présent projet est satisfaite.

Art. 4.

Cet article vise à supprimer le terme “forfaitaire”, car il empêche l’utilisation optimale d’une enveloppe financière globale. La pratique a montré que si chaque coût par ETP est plafonné, il est très souvent impossible d’utiliser la totalité de l’enveloppe, ce qui est interpellant compte-tenu du fait que même utilisée entièrement, l’allocation ne permet pas de couvrir l’entièreté des coûts à charge des organismes. Cela n’empêche pas les organisations d’être toujours tenues de respecter les normes prédéfinies.

Art. 5.

Cet article vise à adapter à l’article 5, 1°, de la loi du 6 décembre 2005 relative à l’élaboration et au financement des plans d’action de sécurité routière, telle que modifiée par la loi du 25 décembre 2016.

Art. 6.

Il est renvoyé vers la justification de l’article 4.

Art. 7.

Cet article vise à reformuler l’article 6 afin d’établir une distinction entre les services d’accompagnement et les services d’exécution en ce qui concerne l’allocation, compte tenu de l’article 69, premier alinéa, 4°, de la loi du 30 mars 1994.

Art. 8.

L’article 7 de l’arrêté est supprimé vu la suppression des points 5, 6 et 7 de l’article 1 par le présent arrêté. Dans un souci de simplification, les termes “affectation des crédits”, “éligibilité” et “opportuïté” des dépenses sont supprimés du texte. Ces principes sont des principes généraux à observer dans tous les cas et n’ont pas besoin d’être spécifiés. L’article 7 n’a donc plus de raison d’être.

Art. 9.

Cet article remplace l’article 8 actuel en vue d’imposer l’obligation d’utiliser au moins 70% de l’allocation pour frais de personnel lors de l’attribution d’une enveloppe globale à un service d’accompagnement. Ce pourcentage permet une utilisation maximale de l’allocation et garantit également qu’elle ne sera pas utilisée exclusivement pour les frais de fonctionnement.

Art. 10.

Cet article vise à indiquer que le Service public fédéral Justice est l’instance responsable de l’octroi de l’allocation, conformément à l’article 69bis de la loi du 30 mars 1994, tel qu’inséré par la loi du 25 décembre 2016.

Art. 11 en 12.

De uitvoeringsbesluiten bevatten de essentiële bepalingen inzake controle en evaluatie aan de hand van een financieel dossier en jaarrapport. Het hoger vermelde samenwerkingsprotocol voorziet daarvoor een gedetailleerde procedure, met een taakverdeling tussen de Staat en de Gemeenschappen. Het woord “grondige” wordt in de tekst geschrapt omdat dit woord overbodig is. De controle gebeurt immers steeds volgens strikte voorschriften.

Art. 13.

Dit artikel past de tekst van artikel 13 aan gelet op de mogelijkheid om niet enkel een begeleidingsdienst maar ook een uitvoeringsdienst te subsidiëren.

Art. 14

Dit artikel werd nieuw ingevoegd na het advies van de Inspectie van Financiën. In de publicatie van de uitvoeringsbesluiten is destijds een fout gebeurd waarbij de bijlagen aan het koninklijk besluit werden gekoppeld in plaats van aan het ministerieel besluit. Het is dan ook gepast de bijlage 1, de bijlage 2 en de bijlage 3 bij het koninklijk besluit op te heffen.

Het gaat wel degelijk om bijlagen bij het ministerieel besluit, en niet bij het koninklijk besluit. Bij het nieuwe ministerieel besluit dat volgend op dit koninklijk besluit zal worden genomen worden deze immers niet meer hernomen.

Art. 15.

Artikel 9 van dit besluit vervangt het artikel 8 van het besluit van 26 december 2015. Dit artikel nuanceert het principe van de globale enveloppe vermeld in artikel 6 door te preciseren dat er quota voor de personeelskosten, de actiemiddelen en de werkingskosten zullen worden vastgesteld. Voorliggend besluit herformuleert deze nuance door te stellen dat minstens 70 % van de toelage moet worden besteed aan personeelskosten. Aangezien dit artikel van belang is naar financiële controle die moet gebeuren, is het van belang hierover duidelijkheid te scheppen. Het spreekt voor zich dat artikel 8 van het besluit, in zijn door dit besluit gewijzigde lezing enkel van toepassing kan zijn op de overeenkomsten die worden afgesloten na de inwerkingtreding van dit besluit. Het artikel 8 in zijn huidige vorm daarentegen is nog van belang voor de overeenkomsten dewelke zijn afgesloten voor de inwerkingtreding van deze wijzigingen. De controle van de besteding van de middelen in het kader van de reeds bestaande overeenkomsten voor dewelke deze controle nog moet gebeuren, moet kunnen plaatsvinden overeenkomstig het artikel in zijn lezing zoals het was op het moment van de sluiting van deze overeenkomsten. Bij wijze van overgangsmaatregel en teneinde volledige transparantie hierover te scheppen, wordt aldus deze overgangsmaatregel voorzien.

Onder de randnummers 7.1. en 7.2 van haar advies herinnert de Raad van State aan de gronden van toelaatbaarheid onder dewelke terugwerkende kracht kan worden verleend aan besluiten. Zoals in het antwoord op de vraag van de Raad van State hieromtrent uitgebreid werd aangegeven, is de terugwerkende kracht hier noodzakelijk voor de goede werking van de diensten en het verlenen ervan tast in deze geen verkregen rechten aan. Er wordt aldus tegemoet gekomen aan de vereisten die de Raad van State hieromtrent stelt.

De Raad van State merkt op dat de bepaling ter vervanging van de instantie die instaat voor de uitbetaling van de toelage zich niet leent voor een retroactieve toepassing. Deze vervanging beoogt enkel het koninklijk besluit in overeenstemming te brengen met artikel 69bis van de wet van 30 maart 1994, waar reeds bij wet van 25 december 2016 de RSZPPO als uitbetalende instantie door de FOD Justitie werd vervangen. Deze wijziging was nog niet in het koninklijk besluit van 26 december 2015 aangebracht. De retroactieve toepassing van deze bepaling met ingang van 1 januari 2022 zal bijgevolg geen verwarring veroorzaken.

De formulering van de overgangsregeling werd tevens aangepast aan het advies van de Raad van State.

Art. 11 et 12.

Les arrêtés d'exécution contiennent les dispositions essentielles en matière de contrôle et d'évaluation sur la base d'un dossier financier et d'un rapport annuel que doit fournir l'organisme. Le protocole de collaboration susmentionné prévoit une procédure détaillée à cet effet relative à la répartition des tâches entre l'Etat et les communautés. Le mot « approfondi » a été retiré du texte car ce mot est superflu. Le contrôle est toujours réalisé selon des règles strictes.

Art. 13.

Cet article adapte le texte de l'article 13 en vue de la possibilité de subventionner non seulement un service d'accompagnement mais aussi un service d'exécution.

Art. 14.

Cet article a été nouvellement inséré après l'avis de l'Inspection des finances. Lors de la publication des arrêtés d'exécution, une erreur s'est produite au moment où les annexes ont été jointes à l'arrêté royal au lieu de l'arrêté ministériel. Il convient donc de supprimer l'annexe 1, l'annexe 2 et l'annexe 3 de l'arrêté royal.

Il s'agit en effet d'annexes à l'arrêté ministériel, et non à l'arrêté royal. Après tout, ils ne seront pas inclus dans le nouvel arrêté ministériel qui sera publié à la suite de cet arrêté royal.

Art. 15.

L'article 9 de cet arrêté remplace l'article 8 de l'arrêté du 26 décembre 2015. Cet article nuance le principe d'enveloppe globale visé à l'article 6 en précisant que des quotas seront fixés pour les frais de personnel, les moyens d'action et les frais de fonctionnement. Le présent arrêté reformule cette nuance en précisant qu'au moins 70% de l'indemnité doit être consacrée aux frais de personnel. Cet article étant important pour le contrôle financier, il est important de le préciser. Il va de soi que l'article 8 de l'arrêté, dans sa version modifiée, ne peut s'appliquer qu'aux conventions conclues après l'entrée en vigueur du présent arrêté. En revanche, l'article 8 dans sa lecture actuelle reste applicable aux conventions conclues avant l'entrée en vigueur de ces modifications. Les contrôles de l'utilisation des moyens dans le cadre d'accords existants, pour lesquels de tels contrôles doivent encore être effectués, devraient pouvoir être réalisés conformément à l'article tel qu'il existait au moment de la conclusion de ces conventions. A titre de mesure transitoire et afin de créer une transparence totale à cet égard, cette mesure transitoire est ainsi prévue.

Sous les points 7.1 et 7.2 de son avis, le Conseil d'État rappelle les motifs pour lesquels un effet rétroactif peut être accordé aux arrêtés. Comme il a été indiqué en détail dans la réponse à la question du Conseil d'État à ce sujet, l'effet rétroactif est ici nécessaire pour assurer le bon fonctionnement des services et son octroi ne porte atteinte à aucun droit acquis et répond ainsi aux exigences posées par le Conseil d'État à cet égard.

Le Conseil d'État a fait remarquer que la disposition qui remplace l'organisme chargé de verser l'indemnité ne se prête pas à une application rétroactive. Ce remplacement ne vise qu'à mettre l'arrêté royal en conformité avec l'article 69bis de la loi du 30 mars 1994, l'ONSS ayant déjà été remplacé comme organisme payeur par le SPF Justice par la loi du 25 décembre 2016. Cette modification n'avait pas encore été incluse dans l'arrêté royal du 26 décembre 2015. Par conséquent, l'application rétroactive de cette disposition à partir du 1er janvier 2022 n'entraînera aucune confusion.

La formulation de la disposition transitoire a également été adaptée suite l'avis du Conseil d'État.

Art. 16.

De wijzigingen hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2022. Ze zijn van toepassing op alle overeenkomsten die vanaf die datum worden afgesloten.

Art. 17.

Dit artikel betreft de uitvoeringsbepaling.

Ik heb de eer te zijn,

Sire,
van Uwe Majesteit,
de zeer eerbiedige
en zeer getrouwe dienaar,
De Minister van Justitie,
V. VAN QUICKENBORNE

Raad van State, afdeling Wetgeving advies 71.232/1 van 20 april 2022 over een ontwerp van koninklijk besluit 'tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 december 2015 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder organisaties een financiële hulp kunnen genieten voor de aanwerving van personeel belast met de begeleiding van gerechtelijke maatregelen'

Op 21 maart 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Justitie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit 'tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 december 2015 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder organisaties een financiële hulp kunnen genieten voor de aanwerving van personeel belast met de begeleiding van gerechtelijke maatregelen'.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 12 april 2022. De kamer was samengesteld uit Jeroen Van Nieuwenhove, staatsraad, voorzitter, Koen Muylle en Inge Vos, staatsraden, en Annelie Goossens, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Lennart Nijs, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Inge Vos, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 20 april 2022.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

Strekking van het ontwerp

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit regelt de subsidiëring voor de uitvoering van opdrachten betreffende begeleiding van een dienstverlening, werkstraf, opleiding of behandeling in het kader van een gerechtelijke maatregel. Daarenboven strekt het ontwerp ertoe de samenwerking op het vlak van de toekenning, aanwending en controle van de subsidies te optimaliseren, en nader te bepalen onder welke voorwaarden het verlenen van een subsidie "voor de uitvoering van een opdracht" mogelijk is.

Daartoe voorzien de artikelen 1 tot 13 van het ontwerp in de wijziging van het koninklijk besluit van 26 december 2015 'tot vaststelling van de voorwaarden waaronder organisaties een financiële hulp kunnen genieten voor de aanwerving van personeel belast met de begeleiding van gerechtelijke maatregelen'. Artikel 14 van het ontwerp heft de bijlagen bij hetzelfde koninklijk besluit op.

Het ontworpen besluit bevat tevens een overgangsbepaling die ervoor zorgt dat artikel 8 van het koninklijk besluit van 26 december 2015 van kracht blijft voor de overeenkomsten die zijn gesloten voor de inwerkingtreding van het te nemen besluit (artikel 15).

Het te nemen besluit heeft uitwerking op 1 januari 2022 (artikel 16).

Rechtsgrond

3.1. Uit de aanhef van het ontwerp volgt dat voor het ontworpen besluit rechtsgrond wordt gezocht in de artikelen 69, eerste lid, 4°, zesde en zevende lid, en 69bis van de wet van 30 maart 1994 'houdende sociale bepalingen' en in de wet van 22 mei 2003 'houdende organisatie van de begroting en van de comptabiliteit van de federale Staat'. Hiermee kan worden ingestemd, onder voorbehoud van wat hierna wordt opgemerkt.

Art. 16.

Les modifications produisent leurs effets le 1er janvier 2022. Elles s'appliquent à toutes les conventions conclues à partir de cette date.

Art. 17.

Cet article concerne la disposition de l'exécution.

J'ai l'honneur d'être,

Sire,
de Votre Majesté,
le très respectueux
et très fidèle serviteur,
Le Ministre de la Justice,
V. VAN QUICKENBORNE

Conseil d'État, section de législation, avis 71.232/1 du 20 avril 2022 sur un projet d'arrêté royal 'modifiant l'arrêté royal du 26 décembre 2015 déterminant les conditions auxquelles des organismes peuvent bénéficier d'une aide financière pour le recrutement de personnel chargé de l'accompagnement de mesures judiciaires'

Le 21 mars 2022, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre de la Justice à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal 'modifiant l'arrêté royal du 26 décembre 2015 déterminant les conditions auxquelles des organismes peuvent bénéficier d'une aide financière pour le recrutement de personnel chargé de l'accompagnement de mesures judiciaires'.

Le projet a été examiné par la première chambre le 12 avril 2022. La chambre était composée de Jeroen Van Nieuwenhove, conseiller d'État, président, Koen Muylle et Inge Vos, conseillers d'État, et Annelie Goossens, greffier.

Le rapport a été présenté par Lennart Nijs, auditeur adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Inge Vos, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 20 avril 2022.

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

Portée du projet

2. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis règle le subventionnement pour l'exercice de missions relatives à l'accompagnement d'un travail d'intérêt général, d'une peine de travail, d'une formation ou un traitement dans le cadre d'une mesure judiciaire. Par ailleurs, le projet vise à optimiser la collaboration en matière d'octroi, d'utilisation et de contrôle des subventions, et précise les conditions nécessaires pour bénéficier d'une subvention « pour l'exécution d'une mission ».

À cet effet, les articles 1er à 13 du projet modifient l'arrêté royal du 26 décembre 2015 'déterminant les conditions auxquelles des organismes peuvent bénéficier d'une aide financière pour le recrutement de personnel chargé de l'accompagnement de mesures judiciaires'. L'article 14 du projet abroge les annexes du même arrêté royal.

L'arrêté en projet contient également une disposition transitoire permettant que l'article 8 de l'arrêté royal du 26 décembre 2015 reste d'application pour les conventions conclues avant l'entrée en vigueur de l'arrêté envisagé (article 15).

L'arrêté envisagé produit ses effets le 1er janvier 2022 (article 16).

Fondement juridique

3.1. Il découle du préambule du projet que le fondement juridique de l'arrêté en projet est recherché dans les articles 69, alinéa 1er, 4°, alinéas 6 et 7, et 69bis de la loi du 30 mars 1994 'portant des dispositions sociales' et dans la loi du 22 mai 2003 'portant organisation du budget et de la comptabilité de l'État fédéral'. On peut marquer son accord sur ce fondement juridique, sous réserve des observations formulées ci-après.

3.2. Het ontwerp vindt hoofdzakelijk rechtsgrond in artikel 69, eerste lid, 4°, van de wet van 30 maart 1994 dat luidt als volgt:

“Onder de voorwaarden bepaald door de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, kent de minister van Binnenlandse Zaken aan de door hem aangeduide lokale besturen een jaarlijkse (of, voor de in 1°, 4° en in het zesde lid bedoelde overeenkomsten, meerjaarlijkse) toelage toe binnen de grenzen van de daartoe beschikbare kredieten, in de vorm van:

(...)

4° een toelage voor de uitvoering van een opdracht of een toelage voor personeelskosten, actiemiddelen voor bijkomende aanwervingen en werkingskosten voor de begeleiding van een dienstverlening, een werkstraf, een opleiding en de behandeling in het kader van een gerechtelijke maatregel, indien de lokale overheid daarvoor een overeenkomst sluit met de minister bevoegd voor Justitie.”

3.3. De artikelen 69, zesde en zevende lid, en 69bis van de wet van 30 maart 1994 bevatten geen machtiging aan de Koning. Voor de bepalingen van het ontwerp die nadere regels bevatten inzake de toelage toegekend aan een intergemeentelijk samenwerkingsverband, een provincie, een vereniging zonder winstoogmerk of een stichting van openbaar nut en inzake de met de minister bevoegd voor de justitie (hierna: de minister) door de lokale overheid te sluiten overeenkomst (1), met betrekking tot de verdeling van de kredieten op de interministeriële conferentie (artikel 6 van het ontwerp) en de betalingsmodaliteiten (artikel 10), kan worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Koning (artikel 108 van de Grondwet), gelezen in samenhang met de artikelen 69, zesde en zevende lid, en 69bis van de wet van 30 maart 1994.

3.4. Wat de in het tweede lid van de aanhef vermelde wet van 22 mei 2003 als rechtsgrond betreft, deelde de gemachtigde mee dat bedoeld wordt op de artikelen 121 tot 124 ervan die betrekking hebben op de controle op de toekenning en aanwending van subsidies.

In zoverre in de artikelen 11 en 12 van het ontwerp de controle wordt geregeld op de toekenning en aanwending van de financiële toelage waarin het koninklijk besluit van 26 december 2015 voorziet, vinden deze bepalingen bijkomend rechtsgrond in artikel 122, tweede lid, van de wet van 22 mei 2003. De overige bepalingen van de wet van 22 mei 2003 waarnaar de gemachtigde verwijst, bieden daarentegen geen rechtsgrond voor het ontwerp.

Onderzoek van de tekst

Aanhef

4. De aanhef dient in overeenstemming te worden gebracht met hetgeen is opgemerkt met betrekking tot de rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

Bijgevolg dient in de aanhef ook nog melding te worden gemaakt van artikel 108 van de Grondwet. Tevens dient in het huidige tweede lid van de aanhef, dat dan het derde lid wordt, de algemene verwijzing naar “de wet van 2 mei 2003” te worden vervangen door de vermelding van artikel 122, tweede lid, van de wet van 22 mei 2003 ‘houdende organisatie van de begroting en van de comptabiliteit van de federale Staat’.

5. In het huidige zevende lid van de aanhef, dat het achtste lid wordt, dient, met betrekking tot de regelgevingsimpactanalyse, de verwijzing naar de te dezen niet toepasselijke uitzondering (2) te worden vervangen door een verwijzing naar het vervulde vormvereiste. (3)

Artikel 3

6.1. Artikel 3 van het ontwerp voorziet onder meer in de vervanging van artikel 2, § 3 van het koninklijk besluit van 26 december 2015, waarbij een delegatie aan de minister wordt verleend om de nadere regels te bepalen voor de verplichtingen van de organisatie en de doelstellingen waartoe de begeleidings- of uitvoeringsdienst zich in kader van de overeenkomst verbindt.

De gemachtigde verduidelijkte de draagwijdte van deze delegatie als volgt:

“Actueel worden deze nadere regels bepaald bij ministerieel besluit van 26 december 2015 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder organisaties een financiële hulp kunnen genieten voor de aanwerving van personeel belast met de begeleiding van gerechtelijke maatregelen, voor wat betreft de begeleidingsopdrachten. Dit actuele ministerieel besluit voorziet gedetailleerd wat er in de overeenkomst moet staan. Dit ministerieel besluit wordt opgeheven en vervangen door het voorliggend ontwerp van ministerieel besluit teneinde tegemoet te komen aan de voeging van de uitvoeringsdiensten, door het voorliggend ontwerp van koninklijk besluit.

3.2. Le projet trouve principalement son fondement juridique dans l’article 69, alinéa 1er, 4°, de la loi du 30 mars 1994, qui s’énonce comme suit :

« Dans les conditions fixées par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le ministre de l’Intérieur octroie une allocation annuelle (ou pluriannuelle pour les conventions visées au 1° et 4° et à l’alinéa 6 aux autorités locales désignées par lui, dans les limites des crédits disponibles à cet effet, sous la forme :

(...)

4° [d’]une allocation pour l’exercice d’une mission ou une allocation pour des frais de personnel, des moyens d’action pour des recrutements supplémentaires et des frais de fonctionnement pour l’accompagnement d’un travail d’intérêt général, d’une peine de travail, d’une formation et pour le traitement dans le cadre d’une mesure judiciaire lorsque l’autorité locale conclut à ce sujet une convention avec le ministre ayant la Justice dans ses attributions ».

3.3. Les articles 69, alinéas 6 et 7, et 69bis de la loi du 30 mars 1994 ne comportent pas de délégation au Roi. Pour les dispositions du projet prévoyant des modalités relatives à l’allocation octroyée à une structure de coopération intercommunale, une province, une association sans but lucratif ou une fondation d’utilité publique, et relatives à la convention que l’autorité locale doit conclure avec le ministre qui a la justice dans ses attributions (ci-après : le ministre) (1) , en ce qui concerne la répartition des crédits à la conférence interministérielle (article 6 du projet) et les modalités de paiement (article 10), on peut se fonder sur le pouvoir général d’exécution du Roi (article 108 de la Constitution), combiné avec les articles 69, alinéas 6 et 7, et 69bis de la loi du 30 mars 1994.

3.4. S’agissant de la loi du 22 mai 2003 mentionnée à titre de fondement juridique au deuxième alinéa du préambule, le délégué a déclaré que l’on vise ses articles 121 à 124, relatifs au contrôle de l’octroi et de l’emploi des subventions.

Dans la mesure où les articles 11 et 12 du projet règlent le contrôle de l’octroi et de l’emploi de l’allocation financière prévue par l’arrêté royal du 26 décembre 2015, ces dispositions trouvent un fondement juridique complémentaire dans l’article 122, alinéa 2, de la loi du 22 mai 2003. Par contre, les autres dispositions de la loi du 22 mai 2003 auxquelles le délégué renvoie ne procurent pas de fondement juridique au projet.

Examen du texte

Préambule

4. On adaptera le préambule conformément aux observations formulées à propos du fondement juridique de l’arrêté en projet.

Par conséquent, le préambule doit encore mentionner également l’article 108 de la Constitution. En outre, au deuxième alinéa actuel du préambule, qui devient le troisième alinéa, la référence générale à « la loi du 2 mai 2003 » doit être remplacée par la mention de l’article 122, alinéa 2, de la loi du 22 mai 2003 ‘portant organisation du budget et de la comptabilité de l’État fédéral’.

5. Au septième alinéa actuel du préambule, qui devient le huitième alinéa, on remplacera, concernant l’analyse d’impact de la réglementation, la référence à l’exception (2), qui n’est pas applicable en l’espèce, par une référence à la formalité accomplie (3).

Article 3

6.1. L’article 3 du projet prévoit, entre autres, le remplacement de l’article 2, § 3, de l’arrêté royal du 26 décembre 2015 afin d’octroyer au ministre une délégation lui permettant de déterminer les modalités des obligations de l’organisme et des objectifs que le service d’accompagnement ou d’exécution s’engage à poursuivre dans le cadre de la convention.

Le délégué a précisé la portée de cette délégation en ces termes :

« Actueel worden deze nadere regels bepaald bij ministerieel besluit van 26 december 2015 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder organisaties een financiële hulp kunnen genieten voor de aanwerving van personeel belast met de begeleiding van gerechtelijke maatregelen, voor wat betreft de begeleidingsopdrachten. Dit actuele ministerieel besluit voorziet gedetailleerd wat er in de overeenkomst moet staan. Dit ministerieel besluit wordt opgeheven en vervangen door het voorliggend ontwerp van ministerieel besluit teneinde tegemoet te komen aan de voeging van de uitvoeringsdiensten, door het voorliggend ontwerp van koninklijk besluit.

Het is van belang dat een eenvormig kader wordt gecreëerd, vandaar dat, net zoals in 2015, deze nadere regels bij ministerieel besluit worden vastgelegd. Het ontwerp van ministerieel besluit omvat aldus onder meer bepalingen omtrent het indienen van de subsidieaanvragen, de duur van de overeenkomsten, de omschrijving van de verplichtingen van de organisatie, de doelstellingen die de dienst moet nastreven, de rechten en verplichtingen van de minister van Justitie en bepalingen met betrekking tot de uitvoering van de overeenkomsten.”

Hiermee refereert de gemachtigde aan het ontwerp van ministerieel besluit ‘tot uitvoering van het koninklijk besluit van 26 december 2015 houdende de voorwaarden waaronder organisaties een financiële toelage kunnen genieten voor de uitvoering van een opdracht of voor de aanwerving van personeel belast met de begeleiding van gerechtelijke maatregelen, bedoeld in artikel 69, eerste lid, 4°, zesde en zevende lid en artikel 69bis van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen’, dat gelijktijdig ter advies aan de afdeling Wetgeving werd voorgelegd. (4)

6.2. Volgens artikel 108 van de Grondwet is het maken van de verordeningen die voor de uitvoering van de wetten nodig zijn in beginsel een zaak van de Koning. Afwijkingen van die principiële regeling, waarbij de Koning verordenende bevoegdheid delegeert aan een minister, worden slechts bestaanbaar geacht met het voornoemde, grondwettelijke voorschrift voor zover de toegestane delegaties betrekking hebben op het vaststellen van uitvoeringsmaatregelen van bijkomstige of detailmatige aard.

Zowel uit de toelichting door de gemachtigde als uit voormeld ontwerp van ministerieel besluit dat gelijktijdig ter advies aan de afdeling Wetgeving werd voorgelegd, blijkt dat de machtiging vervat in artikel 3, 4°, van het ontwerp wordt begrepen als een delegatie aan de minister om op algemene wijze de verplichtingen van de organisatie en de doelstellingen die de dienst moet nastreven te omschrijven.

De artikelen 7 en 8 van het voornoemde ontwerp van ministerieel besluit bevatten de verplichtingen van de organisatie. De artikelen 9 tot 17 concretiseren de doelstellingen van de begeleidingsdienst, terwijl artikel 18 voorschrijft dat de doelstellingen van de uitvoeringsdienst in de overeenkomst moeten worden opgenomen.

Er moet dan ook worden besloten dat artikel 3, 4°, van het ontwerp aan de minister een beleidsruimte verleent die verder gaat dan de regeling van bijkomstige of detailmatige aangelegenheden. De aan de minister gedelegeerde bevoegdheid om de nadere regels te bepalen om de “verplichtingen van de organisatie en de doelstellingen waartoe de dienst zich verbindt” vast te stellen, betreft aldus nagenoeg de integrale invulling van de door artikel 69, eerste lid, 4°, van de wet van 30 maart 1994 aan de Koning toegewezen bevoegdheid om de voorwaarden te bepalen waaronder de minister de betrokken toelage kan toekennen.

De verplichtingen van de organisatie en de doelstellingen die de dienst moet nastreven dienen dan ook in het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit zelf te worden bepaald en de delegatie aan de minister moet worden beperkt tot de regeling van bijkomstige of detailmatige aangelegenheden.

6.3. Naast de vaststelling dat de machtiging vervat in artikel 3, 4°, van het ontwerp te ruim is in het licht van het voormelde beginsel, dient tevens te worden vastgesteld dat de draagwijdte ervan niet overeenstemt met de draagwijdte die eraan door de gemachtigde wordt gegeven, nu niet alleen wordt verwezen naar de omschrijving van de verplichtingen van de organisatie en de doelstellingen die de dienst moet nastreven, doch ook naar nadere regels omtrent het indienen van de subsidieaanvragen, de duur van de overeenkomsten, de rechten en verplichtingen van de minister en de uitvoering van de overeenkomsten.

Zo strekt de ontworpen delegatie aan de minister tot het bepalen van de nadere regels aangaande de verplichtingen van de organisatie en de doelstellingen waartoe de dienst zich verbindt en die in de overeenkomst worden opgenomen. De bevoegdheid die aan de minister wordt verleend, is dan ook tot deze aspecten beperkt.

In het ontwerp van ministerieel besluit dat gelijktijdig ter advies aan de afdeling Wetgeving werd voorgelegd, worden echter ook procedurele voorschriften (artikelen 2 tot 5), de duur van de overeenkomsten (artikel 6), de rechten bij niet-naleving en de plichten van de minister (artikelen 19 en 20), algemene verplichtingen voor organisaties, begeleidings- of uitvoeringsdiensten en justitiehuisen (artikelen 21 en 22), alsook financiële bepalingen (artikelen 23-25) uitgewerkt, welke bepalingen de ontworpen delegatie aan de minister te buiten gaan.

Het is van belang dat een eenvormig kader wordt gecreëerd, vandaar dat, net zoals in 2015, deze nadere regels bij ministerieel besluit worden vastgelegd. Het ontwerp van ministerieel besluit omvat aldus onder meer bepalingen omtrent het indienen van de subsidieaanvragen, de duur van de overeenkomsten, de omschrijving van de verplichtingen van de organisatie, de doelstellingen die de dienst moet nastreven, de rechten en verplichtingen van de minister van Justitie en bepalingen met betrekking tot de uitvoering van de overeenkomsten ».

Le délégué fait ainsi référence au projet d’arrêté ministériel ‘en exécution de l’arrêté royal du 26 décembre 2015 déterminant les conditions auxquelles des organismes peuvent bénéficier d’une allocation financière pour l’exercice d’une mission ou pour le recrutement de personnel chargé de l’accompagnement de mesures judiciaires mentionné à l’article 69, 1er alinéa (lire : alinéa 1er), 4°, sixième et septième alinéas et l’article 69bis de la loi du 30 mars 1994 portant des dispositions sociales’, qui a été soumis en même temps pour avis à la section de législation (4).

6.2. Selon l’article 108 de la Constitution, c’est en principe au Roi qu’il appartient de faire les règlements nécessaires à l’exécution des lois. Des dérogations à ce principe, par lesquelles le Roi délègue son pouvoir réglementaire à un ministre, ne sont réputées se concilier avec la règle constitutionnelle précitée que pour autant que les délégations accordées se rapportent à des mesures d’exécution accessoires ou de détail.

Il ressort aussi bien des explications fournies par le délégué que du projet d’arrêté ministériel précité, soumis en même temps à l’avis de la section de législation, que la délégation prévue à l’article 3, 4°, du projet s’entend comme une délégation au ministre pour définir de manière générale les obligations de l’organisme et les objectifs que le service doit poursuivre.

Les articles 7 et 8 du projet d’arrêté ministériel précité contiennent les obligations de l’organisme. Les articles 9 à 17 concrétisent les objectifs du service d’accompagnement, tandis que l’article 18 prescrit que les objectifs du service d’exécution doivent être inscrits dans la convention.

Il faut dès lors en conclure que l’article 3, 4°, du projet laisse au ministre une latitude qui va au-delà du règlement de questions d’ordre accessoire ou de détail. Le pouvoir délégué au ministre de définir les modalités visant à fixer « les obligations de l’organisme et les objectifs que le service s’engage à poursuivre » concerne donc la quasi-totalité de la mise en œuvre du pouvoir attribué au Roi par l’article 69, alinéa 1er, 4°, de la loi du 30 mars 1994 de déterminer les conditions auxquelles le ministre peut octroyer l’allocation concernée.

Le projet d’arrêté royal soumis pour avis doit par conséquent fixer lui-même les obligations de l’organisme et les objectifs que le service doit poursuivre et la délégation au ministre doit être limitée au règlement des questions d’ordre accessoire ou de détail.

6.3. Outre le constat que la délégation contenue à l’article 3, 4°, du projet est trop large à la lumière du principe précité, il convient également de constater que sa portée ne correspond pas à celle que lui donne le délégué, dès lors que l’on vise non seulement la détermination des obligations de l’organisme et des objectifs que le service doit poursuivre, mais aussi les modalités relatives à l’introduction des demandes de subvention, la durée des conventions, les droits et obligations du ministre et l’exécution des conventions.

Ainsi, la délégation au ministre, en projet, vise à fixer les modalités relatives aux obligations de l’organisme et aux objectifs que le service s’engage à poursuivre, et qui sont définis dans la convention. Le pouvoir attribué au ministre est dès lors limité à ces aspects.

Toutefois, le projet d’arrêté ministériel soumis en même temps à l’avis de la section de législation concerne aussi des prescriptions procédurales (articles 2 à 5), la durée des conventions (article 6), les droits en cas de non-respect et les obligations du ministre (articles 19 et 20), des obligations générales pour les organismes, les services d’accompagnement ou d’exécution et les maisons de justice (articles 21 et 22), ainsi que des dispositions financières (articles 23-25), dispositions qui vont au-delà des limites de la délégation au ministre en projet.

Indien het daadwerkelijk de intentie van de steller van het ontwerp is om het regelen van deze aangelegenheden door de minister mogelijk te maken, dient de delegatie in deze zin te worden verruimd, waarbij er echter opnieuw over gewaakt dient te worden dat de elementen die meer dan een bijkomstig of detailmatig karakter hebben, in het koninklijk besluit zelf worden opgenomen.

Artikelen 15 en 16

7.1. Er wordt aan het ontworpen besluit terugwerkende kracht verleend met ingang van 1 januari 2022, hetgeen door de gemachtigde als volgt wordt verantwoord:

“Deze terugwerkende kracht is noodzakelijk voor de goede werking van de diensten en tast geen verkregen rechten aan. Er wordt beoogd nieuwe projecten toe te staan via ‘uitvoering van een opdracht’, maar ook om een nieuw systeem voor het beheer van de toegewezen toelagen in te voeren dat van toepassing zal zijn op alle lopende projecten. De huidige projecten worden per kalenderjaar vernieuwd na evaluatie door de Interministeriële Conferentie Justitiehuisen. Opdat de nieuwe wijze van beheer van de enveloppe het gehele jaar 2022 zou bestrijken, werd het verkieslijk geacht het koninklijk besluit te laten ingaan op 1 januari 2022. Boekhoudkundig wordt steeds gewerkt met een kalenderjaar dat ingaat op 1 januari. De toepassing van één subsidiestelsel is noodzakelijk voor de goede werking van de administratieve en financiële diensten evenals voor de organisaties zelf die allen aan hetzelfde systeem worden onderworpen vanaf het kalenderjaar 2022.”

7.2. Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten is enkel toelaatbaar ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen rechten of situaties worden aangetast.

Enkel wanneer de terugwerkende kracht van de ontworpen regeling in één van de opgesomde gevallen kan worden ingepast, kan deze toelaatbaar worden geacht.

Sommige bepalingen die procedurele voorschriften bevatten (5), lenen zich alvast niet tot een retroactieve toepassing.

Artikel 15 van het ontwerp bevat voorts een overgangsregeling en bepaalt dat voor de overeenkomsten die zijn gesloten voor de inwerkingtreding van het te nemen besluit, artikel 8 van het koninklijk besluit van 26 december 2015 zoals het voor de inwerkingtreding van het eerstvermelde besluit luidde, van toepassing blijft. In het verslag aan de Koning wordt opgemerkt dat het voor zich spreekt dat artikel 8 van het koninklijk besluit van 26 december 2015, in zijn door artikel 9 van het ontwerp gewijzigde lezing waarin wordt vereist dat minstens 70 % van de toelage voor personeelskosten wordt aangewend, enkel van toepassing kan zijn op overeenkomsten die worden gesloten na de inwerkingtreding van het te nemen besluit.

Gelet op de retroactieve inwerkingtreding van het te nemen besluit, dient de overgangsregeling vervat in artikel 15 van het ontwerp te gelden voor de overeenkomsten die zijn gesloten voor de bekendmaking van het te nemen besluit, in de plaats van uitsluitend voor de overeenkomsten die zijn gesloten voor de inwerkingtreding ervan. Aldus wordt vermeden dat de nieuwe verdelingsregeling ook reeds zou gelden voor de overeenkomsten gesloten tussen de inwerkingtreding van het te nemen besluit op 1 januari 2022 en de bekendmaking ervan.

De griffier,
Annemie Goossens

De voorzitter,
Jeroen Van Nieuwenhove

Nota's

1 Zie onder meer de artikelen 3 en 13 van het ontwerp.

2 Luidens artikel 8, § 2, 2°, van de wet van 15 december 2013 ‘houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging’ “[w]orden uitgezonderd van de impactanalyse de voorontwerpen van regelgeving: (...) waarvoor het advies van de Raad van State wordt gevraagd met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, of waarover geen advies van de Raad van State wordt gevraagd in het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid, bedoeld in artikel 3, § 1, eerste lid, van diezelfde wetten”.

Artikel 84 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State werd gewijzigd bij artikel 23 van de wet van 20 januari 2014 ‘houdende hervorming van de bevoegdheid, de procedureregeling en de organisatie van de Raad van State’. Daarbij werd punt “2°” in artikel 84, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State vernummerd tot punt “3°”.

Si l'intention de l'auteur du projet est effectivement de permettre au ministre de régler ces matières, la délégation doit être élargie dans ce sens, en veillant toutefois à nouveau à ce que les éléments ayant plus qu'un caractère accessoire ou de détail figurent dans l'arrêté royal même.

Articles 15 et 16

7.1. Il est conféré à l'arrêté en projet un effet rétroactif au 1er janvier 2022, que le délégué justifie comme suit :

« Deze terugwerkende kracht is noodzakelijk voor de goede werking van de diensten en tast geen verkregen rechten aan. Er wordt beoogd nieuwe projecten toe te staan via ‘uitvoering van een opdracht’, maar ook om een nieuw systeem voor het beheer van de toegewezen toelagen in te voeren dat van toepassing zal zijn op alle lopende projecten. De huidige projecten worden per kalenderjaar vernieuwd na evaluatie door de Interministeriële Conferentie Justitiehuisen. Opdat de nieuwe wijze van beheer van de enveloppe het gehele jaar 2022 zou bestrijken, werd het verkieslijk geacht het koninklijk besluit te laten ingaan op 1 januari 2022. Boekhoudkundig wordt steeds gewerkt met een kalenderjaar dat ingaat op 1 januari. De toepassing van één subsidiestelsel is noodzakelijk voor de goede werking van de administratieve en financiële diensten evenals voor de organisaties zelf die allen aan hetzelfde systeem worden onderworpen vanaf het kalenderjaar 2022 ».

7.2. Il ne peut être conféré d'effet rétroactif aux arrêtés que lorsque la rétroactivité a une base légale, lorsqu'elle concerne une règle qui accorde des avantages dans le respect du principe de l'égalité ou dans la mesure où elle s'impose pour assurer le bon fonctionnement de l'administration et ne porte pas atteinte, en principe, à des droits ou des situations acquis.

La rétroactivité des dispositions en projet ne peut être considérée comme admissible que si elle peut s'inscrire dans l'un des cas énumérés.

Certaines dispositions contenant des prescriptions procédurales (5) ne se prêtent pas, en tout état de cause, à une application rétroactive.

L'article 15 du projet contient par ailleurs un régime transitoire et prévoit que pour les conventions conclues avant l'entrée en vigueur de l'arrêté envisagé, l'article 8 de l'arrêté royal du 26 décembre 2015, tel qu'il se lisait avant l'entrée en vigueur de l'arrêté cité en premier lieu, reste d'application. Le rapport au Roi observe qu'il va de soi que l'article 8 de l'arrêté royal du 26 décembre 2015, dans sa version modifiée par l'article 9 du projet, qui exige qu'au moins 70 % de l'allocation soient utilisés pour les frais de personnel, ne peut s'appliquer qu'aux conventions conclues après l'entrée en vigueur de l'arrêté envisagé.

Compte tenu de l'entrée en vigueur rétroactive de l'arrêté envisagé, le régime transitoire inscrit à l'article 15 du projet doit s'appliquer aux conventions conclues avant la publication de l'arrêté envisagé, et non exclusivement aux conventions conclues avant son entrée en vigueur. On évite ainsi que le nouveau régime de répartition s'applique déjà aussi aux conventions conclues entre l'entrée en vigueur de l'arrêté envisagé, le 1er janvier 2022, et sa publication.

Le greffier,
Annemie Goossens

Le président,
Jeroen Van Nieuwenhove

Notes

1 Voir notamment les articles 3 et 13 du projet.

2 Selon l'article 8, § 2, 2°, de la loi du 15 décembre 2013 ‘portant des dispositions diverses concernant la simplification administrative’, « [s]ont exceptés d'analyse d'impact, les avant-projets de réglementation : (...) pour lesquels l'avis du Conseil d'État est demandé en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973 ou pour lesquels l'avis du Conseil d'État n'est pas demandé dans les cas d'urgence spécialement motivés, visés à l'article 3, § 1er, alinéa 1er, des mêmes lois ».

L'article 84 des lois coordonnées sur le Conseil d'État a été modifié par l'article 23 de la loi du 20 janvier 2014 ‘portant réforme de la compétence, de la procédure et de l'organisation du Conseil d'État’. À cette occasion, le « 2° » de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État a été renuméroté en « 3° ».

Aangezien de thans voorliggende adviesaanvraag niet op grond van artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten van de Raad van State werd ingediend, is de uitzondering die wordt bedoeld in artikel 8, § 2, 2°, van de wet van 15 december 2013 in dit geval niet van toepassing. Er dient bijgevolg overeenkomstig artikel 6, § 1, van de wet van 15 december 2013 wel degelijk een regelgevingsimpactanalyse met betrekking tot het om advies voorgelegde ontwerp van besluit te worden uitgevoerd.

3 Hieromtrent bevraagd, stelde de gemachtigde dat de voormelde verwijzing een misverstand betreft. Hij legde eveneens een ingevuld impactanalyseformulier met betrekking tot het ontwerp voor.

4 Adviesaanvraag 71.233/1.

5 Zoals bijvoorbeeld de vervanging van de instantie die instaat voor de uitbetaling van de toelagen in artikel 10 van het ontwerp.

16 JUNI 2022. — Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 december 2015 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder organisaties een financiële hulp kunnen genieten voor de aanwerving van personeel belast met de begeleiding van gerechtelijke maatregelen

FILIP, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op artikel 108 van de Grondwet;

Gelet op de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, artikel 69, eerste lid, 4°, zesde en zevende lid, gewijzigd bij de wetten van 27 december 2006, 12 mei 2014 en 25 december 2016, en artikel 69bis, ingevoegd bij de wet van 25 december 2016;

Gelet op de wet van 22 mei 2003 houdende organisatie van de begroting en van de comptabiliteit van de federale Staat, artikel 122, tweede lid;

Gelet op het koninklijk besluit van 26 december 2015 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder organisaties een financiële hulp kunnen genieten voor de aanwerving van personeel belast met de begeleiding van gerechtelijke maatregelen;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 7 januari 2022;

Gelet op de akkoordbevinding van de Staatssecretaris van Begroting, gegeven op 16 maart 2022;

Gelet op het overleg dat plaatsvond op de Interministeriële Conferentie voor de Justitiehuisen van 9 december 2021;

Gelet op de akkoordbevinding van de Ministerraad van 18 maart 2022;

Gelet op de impactanalyse van de regelgeving, uitgevoerd overeenkomstig artikelen 6 en 7 van de wet van 15 december 2013 houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging;

Gelet op het advies nr. 71.232/1 van de Raad van State, gegeven op 20 april 2022, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Op de voordracht van de Minister van Justitie en op het advies van de in Raad vergaderde Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Het opschrift van het koninklijk besluit van 26 december 2015 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder organisaties een financiële hulp kunnen genieten voor de aanwerving van personeel belast met de begeleiding van gerechtelijke maatregelen, wordt vervangen als volgt:

“Koninklijk besluit houdende de voorwaarden waaronder organisaties een financiële toelage kunnen genieten voor de uitvoering van een opdracht of voor de aanwerving van personeel belast met de begeleiding van gerechtelijke maatregelen, bedoeld in artikel 69, eerste lid, 4°, zesde en zevende lid en artikel 69bis van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen”.

Art. 2. In artikel 1 van hetzelfde koninklijk besluit worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepalingen onder 5° en 6° worden vervangen als volgt:

“5° Uitvoering van een opdracht: het voorzien of ondersteunen van initiatieven voor bijstand aan daders die het voorwerp uitmaken van een gerechtelijke maatregel, een strafrechtelijke vervolging, of die veroordeeld zijn, met inbegrip van pilootprojecten;

6° Uitvoeringsdienst: een organisatie die instaat voor de uitvoering van een opdracht.”;

2° de bepaling onder 7° wordt opgeheven.

Dès lors que la demande d'avis à l'examen n'a pas été introduite en vertu de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d'État, l'exception visée à l'article 8, § 2, 2°, de la loi du 15 décembre 2013 ne s'applique pas en l'espèce. Par conséquent, il y a bien lieu d'effectuer une analyse d'impact de la réglementation concernant le projet d'arrêté soumis pour avis, conformément à l'article 6, § 1er, de la loi du 15 décembre 2013.

3 Interrogé à ce sujet, le délégué a déclaré que la référence précitée est un malentendu. Il a également présenté un formulaire d'analyse d'impact complété concernant le projet.

4 Demande d'avis 71.233/1.

5 Comme, par exemple, le remplacement de l'organisme responsable du paiement de l'allocation à l'article 10 du projet.

16 JUIN 2022. — Arrêté royal modifiant l'arrêté royal du 26 décembre 2015 déterminant les conditions auxquelles des organismes peuvent bénéficier d'une aide financière pour le recrutement de personnel chargé de l'accompagnement de mesures judiciaires

PHILIPPE, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu l'article 108 de la Constitution ;

Vu la loi du 30 mars 1994 portant des dispositions sociales, l'article 69, alinéa 1er, 4°, sixième et septième alinéas, modifié par les lois du 27 décembre 2006, du 12 mai 2014 et du 25 décembre 2016, et l'article 69bis, inséré par la loi du 25 décembre 2016 ;

Vu la loi du 22 mai 2003 portant sur l'organisation du budget et de la comptabilité de l'Etat fédéral, l'article 122, alinéa 2;

Vu l'arrêté royal du 26 décembre 2015 déterminant les conditions auxquelles des organismes peuvent bénéficier d'une aide financière pour le recrutement de personnel chargé de l'accompagnement de mesures judiciaires;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances, donné le 7 janvier 2022;

Vu l'accord du Secrétaire d'Etat du Budget, donné le 16 mars 2022;

Vu la concertation tenue lors de la Conférence Interministérielle des Maisons de justice du 9 décembre 2021;

Vu l'accord du Conseil des ministres du 18 mars 2022;

Vu l'analyse d'impact de la réglementation réalisée conformément aux articles 6 et 7 de la loi du 15 décembre 2013 portant des dispositions diverses concernant la simplification administrative ;

Vu l'avis 71.232/1 du Conseil d'Etat, donné le 20 avril 2022, en application de l'article 84, §1, alinéa 1er, 2° des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973 ;

Sur la proposition du Ministre de la Justice et de l'avis des Ministres qui en ont délibéré en Conseil,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. L'intitulé de l'arrêté royal du 26 décembre 2015 déterminant les conditions auxquelles des organismes peuvent bénéficier d'une aide financière pour le recrutement de personnel chargé de l'accompagnement de mesures judiciaires est remplacé par ce qui suit :

“Arrêté royal déterminant les conditions auxquelles des organismes peuvent bénéficier d'une allocation financière pour l'exercice d'une mission ou pour le recrutement de personnel chargé de l'accompagnement de mesures judiciaires mentionné à l'article 69, 1er alinéa, 4°, sixième et septième alinéas et l'article 69bis de la loi du 30 mars 1994 portant des dispositions sociales”.

Art. 2. Dans l'article 1er du même arrêté royal les modifications suivantes sont apportées :

1° les dispositions visées aux points 5° et 6° sont remplacées par ce qui suit :

« 5° L'exercice d'une mission : prévoir ou soutenir des initiatives d'aide aux auteurs qui font l'objet d'une mesure judiciaire, de poursuites pénales ou ayant été condamnés, y compris des projets pilotes ;

6° Service d'exécution : organisme qui assure l'exercice d'une mission. »;

2° la disposition visée au point 7° est abrogée.

Art. 3. In artikel 2 van hetzelfde besluit worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 worden de woorden “voor de uitvoering van een opdracht of” ingevoegd tussen de woorden “een financiële toelage” en “voor de aanwerving”;
- 2° in dezelfde paragraaf worden de woorden “uitvoering van een opdracht of deze” ingevoegd tussen de woorden “voor zover deze” en “begeleiding niet samenvalt”;
- 3° dezelfde paragraaf wordt aangevuld met een lid luidende: “De Minister bepaalt de nadere regels voor de indieningsmodaliteiten van de subsidieaanvragen.”;
- 4° in paragraaf 2 wordt de eerste zin vervangen als volgt:

“Een provincie of een gemeente kan het personeel, bedoeld in § 1, hetzij rechtstreeks aanwerven, hetzij geheel of gedeeltelijk ter beschikking stellen van een vereniging zonder winstoogmerk of een stichting van openbaar nut.”;

- 5° paragraaf 3 wordt vervangen als volgt:

“§ 3. De overeenkomst voor de begeleiding in het kader van een gerechtelijke maatregel of voor de uitvoering van een opdracht wordt, onder voorbehoud van de beschikbare kredieten, voorzien voor een periode van één tot maximum vier jaar. De overeenkomst bevat enerzijds de vooropgestelde doelstellingen van de begeleidingsdienst of de uitvoeringsdienst, te weten de missie, de visie, het gerechtelijk kader, de methodologie, de doelgroep, het werkingsgebied en de evaluatiecriteria, en anderzijds de rechten en verplichtingen van de minister, alsook het bedrag van de toelage. De Minister kan nadere regels bepalen voor de doelstellingen van de begeleidingsdienst of uitvoeringsdienst.

- 6° artikel 2 wordt aangevuld met de paragrafen 4 en paragraaf 5, luidende:

“§4. De organisatie stelt de nodige middelen ter beschikking opdat de begeleidingsdienst of de uitvoeringsdienst de doelstellingen van de overeenkomst kan realiseren. Indien personeel wordt ingezet, behoort de organisatie een aangepaste opleiding en ondersteuning op vlak van expertise te voorzien.

De Minister kan nadere regels bepalen voor de verplichtingen van de organisatie.

§5. De Minister stelt de organisatie de kredieten ter beschikking die overeenstemmen met de financiële toelage voorzien in de overeenkomst.

In het geval van niet-naleving van de voorwaarden bepaald in de overeenkomst, wordt de tussenkomst beëindigd en gaat de Minister over tot de gedeeltelijke of volledige recuperatie ervan.”.

Art. 4. In artikel 3, paragraaf 2, van hetzelfde besluit wordt het woord “forfaitair” opgeheven.

Art. 5. In artikel 4, tweede streepje, van hetzelfde besluit worden de woorden “artikel 5, §2,” vervangen door de woorden “artikel 5, 1°”.

Art. 6. In artikel 5, paragraaf 2, van hetzelfde besluit wordt het woord “forfaitaire” opgeheven.

Art. 7. Artikel 6 van hetzelfde besluit wordt vervangen als volgt:

“Art. 6. De toelage bestemd voor de begeleiding van een dienstverlening, een werkstraf, een opleiding of een behandeling in het kader van een gerechtelijke maatregel, wordt volgens het principe van een jaarlijkse globale enveloppe toegekend en omvat de personeelskosten, de actiemiddelen voor bijkomende aanwervingen en de werkingskosten.

De toelage bestemd voor de uitvoering van een opdracht omvat de financiële middelen die voor de uitvoering van de opdracht noodzakelijk zijn.”.

Art. 8. Artikel 7 van hetzelfde besluit wordt opgeheven.

Art. 9. Artikel 8 van hetzelfde besluit wordt vervangen als volgt:

“Art. 8. In het kader van de globale enveloppe, bestemd voor de begeleiding van een dienstverlening, een werkstraf, een opleiding of een behandeling in het kader van een gerechtelijke maatregel, wordt ten minste 70% van de toelage voor personeelskosten aangewend.”.

Art. 3. A l’article 2 du même arrêté, les modifications suivantes sont apportées :

- 1° au paragraphe 1er les mots « pour l’exercice d’une mission ou » sont insérés entre les mots « une allocation financière » et « afin de recruter »;
- 2° dans le même paragraphe, les mots « exercice d’une mission ou cet » sont insérés entre les mots « pour autant que cet » et « accompagnement »;
- 3° le même paragraphe est complété par un alinéa rédigé comme suit : « Le Ministre détermine les modalités relatives à l’introduction des demandes de subvention. » ;
- 4° au paragraphe 2 la première phrase est remplacée par :

« Une province ou une commune peut soit engager directement le personnel, visé au §1er, soit mettre tout ou partie de ce personnel à disposition d’une association sans but lucratif ou d’une fondation d’utilité publique. » ;

- 5° le paragraphe 3 est remplacé par :

« § 3. La convention destinée à l’accompagnement d’une mesure judiciaire ou à l’exercice d’une mission est, sous réserve des crédits disponibles, prévue pour une période de un an à maximum quatre ans. La convention contient, d’une part, les objectifs poursuivis par le service d’accompagnement ou d’exécution à savoir les missions, la vision, le cadre judiciaire, la méthodologie, le groupe cible, le territoire d’action et les critères d’évaluation et, d’autre part, les droits et obligations du ministre ainsi que le montant de la subvention. Le Ministre peut fixer d’autres règles concernant les objectifs du service d’accompagnement ou du service d’exécution.

- 6° l’article 2 est complété par les paragraphes 4 et 5 rédigés comme suit :

“§4. L’organisme fournit les moyens nécessaires au service d’accompagnement ou d’exécution pour réaliser les objectifs repris dans la convention. S’il est fait appel à du personnel, l’organisme doit fournir une formation et un soutien appropriés en termes d’expertise.

Le Ministre peut fixer d’autres règles concernant les obligations de l’organisme.

§5. Le Ministre met à la disposition de l’organisme les crédits correspondant à l’intervention financière prévue par la convention.

En cas de non-respect des conditions prévues dans la convention, le paiement de l’intervention prend fin et le ministre récupère tout ou partie de celle-ci.”.

Art. 4. A l’article 3, paragraphe 2, du même arrêté, le mot « forfaitaire » est abrogé.

Art. 5. A l’article 4, deuxième tiret, du même arrêté, les mots « article 5, §2 » sont remplacés par les mots « article 5, 1° ».

Art. 6. A l’article 5, §2 du même arrêté, le mot « forfaitaire » est abrogé.

Art. 7. L’article 6 du même arrêté, est remplacé par ce qui suit :

« Art. 6. L’allocation destinée à l’accompagnement d’un travail d’intérêt général, d’une peine de travail, d’une formation ou un traitement dans le cadre d’une mesure judiciaire est accordée selon le principe d’une enveloppe globale annuelle et comprend les frais de personnel, les moyens d’action pour les recrutements supplémentaires et les frais de fonctionnement.

L’allocation destinée à l’exécution d’une mission comprend les moyens financiers qui sont nécessaires à l’exercice de la mission. ».

Art. 8. L’article 7 du même arrêté est abrogé.

Art. 9. L’article 8 du même arrêté est remplacé par ce qui suit :

« Art. 8. Dans le cadre de l’enveloppe globale destinée à l’accompagnement d’un travail d’intérêt général, d’une peine de travail, d’une formation ou d’un traitement dans le cadre d’une mesure judiciaire, au moins 70 % de l’allocation sont utilisés pour les frais de personnel. ».

Art. 10. In artikel 9 van hetzelfde besluit worden de woorden “Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten” vervangen door de woorden “Federale Overheidsdienst Justitie”.

Art. 11. In artikel 10 van hetzelfde besluit wordt in paragraaf 3 het woord “grondige” opgeheven.

Art. 12. In artikel 12 van hetzelfde besluit wordt het woord “grondige” opgeheven.

Art. 13. In artikel 13 van hetzelfde besluit worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de woorden “de begeleidingsdiensten en” worden opgeheven;
- 2° de woorden “uitvoeringsdienst of de” worden ingevoegd tussen de woorden “verslag van de” en “begeleidingsdienst met betrekking tot”.

Art. 14. De bijlagen 1, 2 en 3 bij hetzelfde besluit worden opgeheven.

Art. 15. Voor de overeenkomsten die zijn afgesloten voor de bekendmaking van dit besluit blijft artikel 8 van het koninklijk besluit van 26 december 2015, zoals het voor de inwerkingtreding van dit besluit luidde, bij wijze van overgangsmaatregel van kracht.

Art. 16. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2022.

Art. 17. De minister bevoegd voor Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 16 juni 2022.

FILIP

Van Koningswege :
De Minister van Justitie,
V. VANQUICKENBORNE

Art. 10. A l'article 9 du même arrêté, les mots “l'Office national de Sécurité sociale des administrations provinciales et locales” sont remplacés par les mots “le Service Public Fédéral Justice”.

Art. 11. A l'article 10 du même arrêté, au paragraphe 3 le mot “approfondi” est abrogé.

Art. 12. A l'article 12 du même arrêté, le mot “approfondi” est abrogé.

Art. 13. A l'article 13 du même arrêté, les modifications suivantes sont apportées :

- 1° les mots “les services d'accompagnement et” sont abrogés ;
- 2° les mots “du service d'exécution ou” sont insérés entre les mots “sur le rapport” et “du service d'accompagnement”.

Art. 14. Les annexes 1, 2 et 3 du même arrêté sont abrogés.

Art. 15. Pour les conventions conclues avant la publication du présent arrêté, l'article 8 de l'arrêté royal du 26 décembre 2015, tel qu'il se lisait avant l'entrée en vigueur du présent arrêté, reste d'application à titre transitoire.

Art. 16. Le présent arrêté produit ses effets le 1er janvier 2022.

Art. 17. Le ministre qui a la Justice dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 16 juin 2022.

PHILIPPE

Par le Roi :
Le Ministre de la Justice,
V. VANQUICKENBORNE

FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE

[C – 2022/32763]

15 JULI 2022. — Ministerieel besluit tot uitvoering van het koninklijk besluit van 26 december 2015 houdende de voorwaarden waaronder organisaties een financiële toelage kunnen genieten voor de uitvoering van een opdracht of voor de aanwerving van personeel belast met de begeleiding van gerechtelijke maatregelen, bedoeld in artikel 69, eerste lid, 4°, zesde en zevende lid, en artikel 69bis van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen

De Minister van Justitie,

Gelet op de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, artikel 69, eerste lid, 4°, zesde en zevende lid, gewijzigd bij de wetten van 27 december 2006, 12 mei 2014 en 25 december 2016, en artikel 69bis, ingevoegd bij de wet van 25 december 2016;

Gelet op het koninklijk besluit van 26 december 2015 houdende de voorwaarden waaronder organisaties een financiële hulp kunnen genieten voor de uitvoering van een opdracht of de aanwerving van personeel belast met de begeleiding van gerechtelijke maatregelen, bedoeld in artikel 69, eerste lid, 4°, zesde en zevende lid, en artikel 69bis van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 16 juni 2022, artikelen 2, paragrafen 1, 3 en 4, en 12;

Gelet op het ministerieel besluit van 26 december 2015 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder organisaties een financiële hulp kunnen genieten voor de aanwerving van personeel belast met de begeleiding van gerechtelijke maatregelen;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën van 7 januari 2022;

Gelet op de akkoordbevinding van de Staatssecretaris voor Begroting van 16 maart 2022;

Gelet op de akkoordbevinding van de ministerraad van 18 maart 2022;

Gelet op de impactanalyse van de regelgeving, uitgevoerd overeenkomstig artikelen 6 en 7 van de wet van 15 december 2013 houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging;

SERVICE PUBLIC FEDERAL JUSTICE

[C – 2022/32763]

15 JUILLET 2022. — Arrêté ministériel en exécution de l'arrêté royal du 26 décembre 2015 déterminant les conditions auxquelles des organismes peuvent bénéficier d'une allocation financière pour l'exercice d'une mission ou pour le recrutement de personnel chargé de l'accompagnement de mesures judiciaires mentionné à l'article 69, 1er alinéa, 4°, sixième et septième alinéas et l'article 69bis de la loi du 30 mars 1994 portant des dispositions sociales

Le Ministre de la Justice,

Vu la loi du 30 mars 1994 portant des dispositions sociales, l'article 69, 1er alinéa, 4°, 6e et 7e alinéas, modifié par les lois du 27 décembre 2006, 12 mai 2014 et 25 décembre 2016, et l'article 69bis, inséré par la loi du 25 décembre 2016 ;

Vu l'arrêté royal du 26 décembre 2015 déterminant les conditions auxquelles des organismes peuvent bénéficier d'une aide financière pour l'exercice d'une mission ou pour le recrutement de personnel chargé de l'accompagnement de mesures judiciaires, mentionné à l'article 69, 1er alinéa, 4°, 6e et 7e alinéas, et l'article 69bis de la loi du 30 mars 1994 portant des dispositions sociales, modifié par l'arrêté royal du 16 juin 2022, l'articles 2, paragraphes 1, 3 et 4, et 12;

Vu l'arrêté ministériel du 26 décembre 2015 déterminant les conditions auxquelles des organismes peuvent bénéficier d'une aide financière pour le recrutement de personnel chargé de l'accompagnement de mesures judiciaires

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances du 7 janvier 2022 ;

Vu l'accord du Secrétaire d'Etat au Budget du 16 mars 2022 ;

Vu l'accord du conseil des ministres du 18 mars 2022;

Vu l'analyse d'impact de la réglementation réalisée conformément aux articles 6 et 7 de la loi du 15 décembre 2013 portant des dispositions diverses concernant la simplification administrative ;